

OTVORITEV BRANJA ZA BRALNO ZNAČKO

Bralna značka tradicionalno začenja bralno leto **17. septembra** in tako počasti **dan zlatih knjig**, dan rojstva in smrti Franceta Bevka.

Tudi letos smo praznovali s slikanico za vse prvošolce.

V ponedeljek, 19. septembra,
so po vsej Sloveniji potekale podelitve slikanice
Kako sta Bibi in Gusti prezvijala hrib Ide Mlakar Črnič, ki jo je ilustrirala
Kristina Krhin.

HOJA S KNJIGO

»Bibi, zakaj pa vodijo na hrib samo ene vrste poti?« je vprašal Gusti.

»Kako to misliš, Gusti?«

»Samo navzgoršnjice, Bibi,« je zasitnaril Gusti, »nikoli navzdolšnjice.«

»Ko prideš na vrh, se navzgoršnjice spremenijo v navzdolšnjice, Gusti,« mu je pojanila Bibi. »To je pri hribih najlepše.«

Velika stvar je prvič stopiti skozi šolska vrata, med šolske klopi in med nove obraze, in prejeti lepo darilo, knjigo. Z zgodbo ali pravljico, ki jo lahko odneseš domov in jo prelistavaš kolikor hočeš. Sam, s prijatelji ali v krogu svoje družine. Se o njej pogovarjaš, razmišljaš, doživljaš neverjetne pustolovščine, kot bi se zgodile tebi, se ob njih smejiš in zabavaš in mogoče še česa naučiš. O sebi. O drugih. O svetu, v katerem živiš. O svojih občutkih. O tem, kako bivati v strpnosti, poslušanju, sočutju in sodelovanju.

Vsega se ne da naučiti iz učbenikov, marsikaj pa ob zgodbi, ki te tako močno prevzame, da postaneš potem, ko se konča, še bolj živ. Še bolj ti. In si želiš

znova in znova nadaljevati to čudovito hojo s knjigo ter s knjigo v roki stopati v svet.

Prvošolčki s to prijazno gesto niso povabljeni samo k branju podarjene knjige, temveč tudi drugih zgodb in poučnih knjig, ki čakajo nanje v šolski in splošni knjižnici ter v knjigarni. Najprej jih bodo seveda samo poslušali, kasneje jih bodo začeli prebirali sami.

Ampak zato se bodo morali naučiti brati in tudi zato bodo od zdaj naprej hodili v šolo.

Puja Bibi in Gusti, knjižna junaka letošnje izbrane slikanice z naslovom *Kako sta Bibi in Gusti prevzijačila hrib*, že nekaj vesta o hoji, taki, ki vodi navzgor in navzdol, pa tudi malo naokrog in včasih na hojladri. Tudi z učenjem branja je tako, kakor z vsemi novimi stvarmi. Malo gre gor in malo dol. Gusti meni, da je prebrati celo knjigo zagotovo grozno težko. Kot bi hotel zavzeti strm hrib. Bibi meni, da je hoja v hrib prijetna, saj ko si na vrhu, potem gre vse gladko navzdol.

Hoja s knjigo je zanimiva, zabavna in poučna hkrati. Je hoja za življenje. S knjigo preživimo toliko usod, kot je zgodb, ki smo jih prebrali. Z njimi lahko prestopamo vse meje sveta, tudi tiste, ki so samo v naših glavah. Pomagajo nam rasti in odrasti.

Naj bo tudi vaša hoja s knjigo prijetna z vseh strani in naj vas zmeraj pripelje domov, k sebi.

Ida Mlakar Črnič

Tudi na naši šoli smo prvošolčke sprejeli v veliko bralno družino Oš Ob Rinži.

Želimo jim res prijetno hojo s knjigo.

NA BRANJE!

